

Gruppe II. Funktionærerne bidrager ikke til Pensioneringen.

Denne Gruppe omfatter 32 Firmaer. Af disse er der imidlertid en Del — 10 — Firmaer, hvor Pensioneringen ikke er lagt i fastere Form, idet Forholdet er det, at Firmaet, uden at der er givet Funktionærerne noget egentlig Tilsagn, og uden at der er udfærdiget noget Reglement for Pensioneringen, af Driften eller af dertil henlagte Midler, tilstaar ældre, afgaaede Funktionærer eller disses Enker Pensioner eller Understøttelser efter Firmaets nærmere Bestemmelse i hvert enkelt Tilfælde. — For de øvrige 22 Firmaers Vedkommende ydes Pensionerne i Henhold til Reglementer, der er udstedt af Firmaet, og hvorigennem der er givet de paagældende Funktionærer et Tilsagn — eller i hvert Fald en Forventning — om Pension. Ligesom i de under Gruppe I omtalte Tilfælde ydes Pensionerne ved Afgang paa Grund af Alder eller Svagelighed eller (dog ikke altid) anden utilregnelig Aarsag, idet der lægges en Skala til Grund, ifølge hvilken Pensionen sættes i Forhold til Gagens Størrelse og Tjenestetidens Længde; Pensionerne gaar hyppigt op til $\frac{2}{3}$ af Gagen, undertiden endog højere. Endvidere ydes der som Regel tillige Enkepension og Børneunderstøttelser. Forsaaavidt angaar selve Pensionsydelseerne er der saaledes ikke stor Forskel paa de to Grupper af Tilfælde. Derimod er der paa andre Punkter visse Forskelligheder, omend disse ikke altid er særlig udprægede.

a. *Midlernes Anbringelse.* Man kunde i og for sig vente, at Midlerne her, hvor Pensioneringen sker alene ved Firmaets Midler, hyppigere end i de under Gruppe I faldende Tilfælde blev anbragt i Virksomheden, eller at Pensionerne blev afholdt af Driften; men dette er ingenlunde Tilfældet. I næsten alle Tilfælde er der truffet Bestemmelse om — eller man følger i hvert Fald faktisk den Regel —, at de til Pensioneringen henlagte Midler skal anbringes i *sikre Værdipapirer*, uafhængigt af Firmaets øvrige Økonomi. Og der er næppe Grund til at tro, at disse Dispositioner i højere Grad end i Gruppe I Tilfældene skulde kunne angribes af Firmaets øvrige Kreditorer. Paa dette Punkt er der saaledes ikke nogen udpræget Forskel paa de under de to Grupper faldende Tilfælde.

b. *Midlernes Tilstrækkelighed.* Af nogle Firmaer henlægges der aarlig en lige saa stor aarlig Procentdel af Gagernes Beløb som Firma og Funktionærer tilsammen henlægger i Gruppe I Tilfældene (ca. 10 pCt.); og naar der saa samtidig er truffet Bestemmelse om, at Tilstrækkeligheden skal undersøges af en Forsikringstekniker med visse Mellemlum, er Sikkerheden i og for sig lige saa god som i Gruppe I. Men i en Del af de heromhandlede Tilfælde er der — ligesom forøvrigt ofte i Gruppe I Tilfældene — ikke truffet saadanne Bestemmelser.

c. *Pensionsfondens Bestyrelse.* Paa dette Punkt er en afgørende Forskel fra Gruppe I, idet Bestyrelsen af Fonden — paa en enkelt Undtagelse nær — altid ligger hos Firmaet selv.

d. *Adgang til Domstole eller Voldgift.* Den under c. nævnte Forskel faar yderligere Betydning derved, at Adgangen til at indbringe Pensionskrav for Domstolene næsten altid udtrykkelig er udelukket, og at der kun af nogle enkelte Firmaer er aabnet Adgang til Voldgift. Afgørelsen vil derfor som Regel ligge hos Bestyrelsen d. v. s. Firmaet.

e. *Firmaets Ophævelse.* Paa dette Punkt er der ligesom i Gruppe I Tilfældene ofte truffet Bestemmelse om, at Midlerne skal anvendes til Indkøb af Livrenter til Sikring af de aktuelle og eventuelle Pensioner.

f. *Udtræden af Firmaets Tjeneste.* Da Funktionærerne ikke har ydet Bidrag, bliver der ikke Tale om nogen Tilbagebetaling. Den frivilligt udtraadte Funktionær vil som Regel have mistet ethvert Krav.